

22. Oktober 2020

EM2020/72

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse overfor Inatsisartut på FM 2021 om skole-og uddannelsesreformen.

(Medlem af Inatsisartut, Jens NapätôK', Partii Naleraq

Vi vil indledningsvis takke medlem af Inatsisartut, Jens NapätôK', Partii Naleraq for hans fremlæggelse af beslutningsforslag om skole-og uddannelsesreformen.

Vi vil endvidere takke Naalakkersuisut for deres svar og de forskellige opgaver man har sat op som vision om, at færdiggøre opgaver i den forbindelse.

Vi er fra Partii Naleraq helt enig med forslagsstilleren, idet han udtaler: citat start, *“Det har aldrig været mere nødvendigt, at få skabt de bedst mulige rammebetingelser for folkeskolen og uddannelsesområdet. Vi der udgør det grønlandske folk er blevet en del af den internationale verden og vores verden består ikke længere kun af grønlandere og danskere. Derfor er det ikke bare nødvendigt, at folkeskolen tilpasser sig den nye tid vi er inde i, men det er også særdeles vigtig, t at det er en god skole.”* Citat slut.

I de sidste snart mange år har vi gang på hørt fra Naalakkersuisut, at der nu sker reformer på folkeskole- og uddannelsesområdet, men vi er desværre nået til en milepæl i disse reformer, som vi ikke ved hvor står og her i løbet af sommeren er vi næsten sikre på, at lærerforbundet IMAK har kontaktet samtlige os partier for at holde møde med os om folkeskole- og uddannelsesområdets reformarbejde og vi mødtes derfor med lærerne fra Partii Naleraq og holdt et særdeles givtigt møde med dem. På mødet fik vi at vide, at IMAK lige fra starten af ikke har været inviteret til at deltage i reformarbejdet omkring vort lands fremtid indenfor folkeskole- og uddannelsesområdet og endda har de måttet opleve, at sidde på observatørposter og kun have en lyttefunktion.

Noget af det der er brug for i folkeskolen, handler om undervisningsmetoder og lærebøger som dels skal være egnede til brug for børnene og deres læringsbehov, men der er også brug for moderne lærebøger og materialer og alle disse ting taget i betragtning, skal reformarbejdet fortsætte, dette handler ikke kun om lærernes og skoleledernes kompetencer. Vi er fra Partii Naleraq ikke i tvivl om, at der forefindes en del dygtige lærere som vi har ansat på skolerne, vi har også ansat skoleledere, der har evner til at lede skolerne.

Måske er det vigtigste for disses vedkommende, at skolerne som er deres arbejdsplads får etableret nogle gode arbejdsmiljøforhold og, at der til undervisningen forefindes de rigtige værktøjer og velegnede materialer som passer ind i vort læringsmiljø

På det foreliggende grundlag vil vi derfor fra Partii Naleraq anbefale Naalakkersuisut, at man i forbindelse med reformarbejdet inddrager lærerforbundet IMAK, så vi får sikret os, at de er godt repræsenteret ligesom, at de erhvervsmæssige uddannelser og de videregående uddannelser skal sikre, at de er godt repræsenteret i reformarbejdet.

Vi mener fra Partii Naleraq, at der ude i samfundet og i skole- og uddannelsessystemet er mange med masser af gode erfaringer, som det er særdeles vigtigt at høre og det er da også helt på sin plads, at inddrage disse mennesker direkte i reformarbejdet. Uagtet hvilke reformer vi italesætter, så vil interessen iblandt samfundsborgerne af erfaring være yderst begrænset, fordi man ikke i tilstrækkelig grad inddrager en bred vifte af interessenter og samfundsborgere i reformarbejdet, derfor vil den størst mulige effekt kunne opnås, hvis vi inddrager samfundsborgerne så bredt som muligt, for vi alle selv har følt, at når vi inddrages og allesammen deltager i reformarbejdet, så vil vores ejerskab til forandringerne være langt større og det vil være langt lettere, at implementer de nye tiltag, for vi har brug for virkelig at føle, at vi er med og at vi er medansvarlige. Det er selve den ånd der skal bære reformarbejdet i folkeskole- og uddannelsesområdet. Vi håber, at der bliver en bred opbakning og tilslutning til de processer, som reformarbejdet kommer til at gennemgå.

Den situation vi er havnet i gør det nødvendigt, at der sker et koordinationsarbejde mellem folkeskoleområdet og uddannelsesområdet, ligesom man også bør få løst de problemer der foreligger i transitionen til de videregående uddannelser, fordi vi ad denne vej må sætte som mål, at de unge der ikke kommer videre i uddannelsessystemet og ingen vegne kommer i det hele taget, og det problem skal vi udover og få knust. Antallet af de unge der efter eksamen i folkeskolen går ud af folkeskolen, men ikke har noget sted at tage hen, de fylder alt for meget i statistikken, det står endda så grelt til, at antallet af unge der ikke kommer videre i systemerne udgør knap 68% af de årgange, der går ud af folkeskolen og de står så tilligemed nu også helt uden arbejde, det kan ikke under nogen omstændigheder accepteres, at disse ganske unge mennesker skal stå så magtesløse og samtidig blive et kæmpe problem for deres familie fordi det offentlige ikke kan levere hverken uddannelser eller et arbejde at leve af. Det står i dag så slemt til, at de unge i aldersgruppen fra 18 til 30 år udgør en gruppe på 3000 unge, som ingen ved hvad laver. Nu har vi brugt de sidste par år på, at råbe os hæse over denne problemstilling og der sker intet, det kan vi ikke være bekendt, vi kan ikke bruge en sådan lazier-faire holdning til noget som helst.

Er de krav vi stiller herhjemme og som udviklingen kræver i altfor høj grad baseret kun på akademisk tankegang? Der er slet ikke noget i vejen med at stille højtravende mål, men samtidig står vi her og vil gerne være en ligestillet del af den internationale verden, hvor vi samtidig sætter som mål, at de unge endda skal kunne konkurrere på internationale vilkår og det er derfor vi på ingen måde kan undvære, at bruge reformerne til også at skulle tilpasse os til den moderne verden vi lever i og som vi er en del af.

Det er ikke bare nødvendigt, at Naalakkersuisut i år 2021 skal komme med en redegørelse til Inatsisartut, det er også tvingende nødvendigt, fordi det er tvingende nødvendigt, at den status som vi i samfundet står overfor på uddannelsesområdet allerede er et kendt fænomen på politisk plan og, at det er grunden til, at vi må italesætte og diskutere dette fænomen hele tiden, ikke mindst også her hvor vi udfærdiger landets lovgivning.

Med alle disse tanker ihu, skal vi udtale vor uforbeholdne opbakning til forslagsstilleren og vi anbefaler, at forslaget inden andenbehandlingen videresendes til det respektive udvalg til videre sagsbehandling.

Hans Enoksen, Partii Naleraq